

Napodpisani se doplati na tiskaju. Priponama se pisma tiskaju po 5 sv. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 n. za svaki redak više 5 n.; ili u slučaju opotovanja uz pogodbu sa upravom. Novci se šljku poštarekom naputnicom (as-ecno pustalo) na administraciju „Naša Sloga“ ime, perzimo i naj- bližu poštu valja točno oznaciti.

Komu list nedodjeo na vrijeme, neka to javi odpravništvu u otvo- romu pismu, za koje se no plaća poštarina, ako se izvana napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“. Nar. Pos.

Izlazi svakog četvrtka na celom arku.

Doplati se novčadaju ako se i netiskajuju.

Nobilijgovani listovi se neprimaju. Predplata u poštarinom stoji 15 for., za soljake 20 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 i 3 za polgo- dine. Izvan orovino više poštarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Toronto br. 13.

Poziv na predplatu.

Koncom ovoga mjeseca izlazi mnogim našim čitateljem predplata na prvo polu- godišće 1887. Radi toga molimo sve takove čitatelje, da nam izvole šim prije poslati predplatu za drugo polugodišće, da nam nebudu neprilika kod uprave lista.

Ujedno opominjemo sve naše dušnikle; da već jednom vrio svoje dušnost, jer će inače neugodno biti izmahnjeni.

Svim onim predbrojnicima, kojim smo u novije vrijeme bez uspjeha poslali poziv na isplatu saotale predplate, obustavili ćemo poslohtkom dođjednoga mjeseca šiljanje lista, pridržavaj se proti njim sva druga prava za utjeranje duga.

„Naša Sloga“ stoji na godinu za imandžo for. 5, a za soljake for. 2; za pol godišno polovica gornje cene.

Uprava „Naša Sloga“.

„Pro patria“ i talijansko svećenstvo.

Čudnovat je zaista kod nas u Primorju pojav, što si u najnovijoj doba naši nadriberaloi toliko glavu razbijaju rudi uzgoja našega sveo- čenstva. Židovsko-liberalni časopisi, koji su tu nedavno silno pljeskali, kadno bijaše primorje u Trstu iz katoličkih školah prepelo odstranjenja, i koji, go- voreći o katoličkom sveočenstvu, na- nalaze drugih riečiših da poruga, po- grdo i prozira, ti tobožnji tumuči- javnoga imenja narivavaju se sada sve- očenstvu kao njegovoj značitelnoći, sa- vjetnici to uzgijatelj. U Istri, Trstu i Gorici razpravljaju novinari, zastup- stva, politička društva i pojedinci o uzgoju sveočenikah, kao da se nalaze

na orkvenih saborih, ili kao da su to oni sve sami orkveni otoci, težko za- brinuti za spas dušah naših. Svi ti nepozvani savjetnici sinuju, govore i zaključuju o pitanju, kojemu nisu ni- pošto dornali, i koje na njo nit naj- manje nospada. Naša gospoda židovi- nodolno ni katoličkomu puku, a još manje k našim biskupom po- savjet, kako da odgoje svoje ru- bine, ni naši nadriberaloi natraže pomoći kod biskupa proti bezvjer- stvu, komu su oni dostojni šliedbenoi ili apostoli. Kojim se dakle pravom mješaju prvi u predmet, koji se nji- hovo vjoroizpovjesti ni najmanje no- tiše, ili čemu da se brinu za uzgoj našeg sveočenstva bozvjernoi, bozbo- žnioi, framažnioi, i kakoso već svo sami zovu?

Smjokno je uprava što se jo dao na tu agitaciju ovdanji gradski školski odbor, koji jo u svojoj vrijeme odlučno zahtjevno, u posljo takodje izposlovno, da se jo maknulo iz tršćanskih školah svaki i najmanji znak, koji bi sjeo- no tršćansku djecu, da su kršćani. Ojtomu štamo u tršćanskim novinah od proš- loga čodna pod naslovom: »Za- imati po talijansku o d- g- jenih sveočenikah« šli- deću zanimivu viest:

»Na predlog municipalnog školskog odbora nanosila se jo municio- palna delegacija, da se magistrat obrati ovdanjšnjomu biskupskom ordi- narijatu pitanjem, da li bi bio u na- delu voljan podupirati mislio pitama- oah tršćansko biskupije za pristup u sjemenište u Trontu, to pozivajuć so na zaključke, stvorene već u načelu po zastupstvu u sjednici od 20. dec,

1886, nakanom za osigurati si za bu- duće sveočenikah po talijansku odgu- jenih.«

Onaj magistrat dakle, koji jo koncom prošle zimo toli grubo navelio na prosvj. biskupa, da pozivlje iz tu- đine bogoslove, to da kani pomoću šlavonskog sveočenstva slavizirati Tali- jane, taj magistrat utiča se sada k istomu biskupu, da podupre molba- onih talijanskih mladićah, koji su voljni stupiti u talijansko sjemenište u Trontu! Ludog li i drzovitog zahtjeva židovsko-liberalno svojto!

Ijuto bi se varao svatko, koji bi pomislio, da je našim Talijanašom stalo do sv. vjoro ili njezinih naučito- ljah. Oni bo tože jedino zatim, da po- moću »po talijansku« odgojena sveočenstva dostignu svojo valika- talijansko, nepoštoto ciljeva. Do sv. vjoro ili do sveočenstva stalo njim jo inače toliko, koliko i do lanjskoga omiegu. Školsko društvo »Pro Patria« to »po talijansku« odgojeno sve- očenstvo imalo bi njim služiti u čisto političke svrhe.

Tomu za dokaz navodjamo niže dva glasa, proizšla iz dvjelih protiv- ničkih taburah, t.j. jedan iz talijansko- drugi iz njemačkoga. Što što piše šlor- činski časopis »La Nazione« u jed- nom od najnovijih brojevah pod na- slovom »Pro Patria« obzirom na našu Istru:

»U Istri, gdje sačinjava ono malo šlavonah ogromnu manjinu stanovni- kuh, i to olomanat prost i divlji, diže taj, dražon od fanatičkoga sveočenstva, drzovito glavu (čudnovat kontrast na- pram trentinskomu sveočenstvu, koje jo hrpmijao pristapilo k Pro Patrii) liva-

sta se ludimi pravicama sanjajuć, da će pridobiti za mladu Slaviju ne samo omlu Istru, već napado iste istočne Friule«

»Tim veća pako prieti tamo po- gibelj počto stoji iza ono malo istur- skih Slavenah — bez ikakvo kulture i vjurdnosti — milijuni Hrvatoh i Srbah, koji čeraju za Adrijom taj dakle, gdje prieti veća pogibelj, razviti će »Pro Patria« i veću dje- latnost.«

Uzalužno bilo bi pobijati tali- jansko ga smušonjakah obzirom na »ogromnu manjinu šlavonskog stanov- ništva Istro« ili na »fanatičko našo sveočenstvo« na »divljaštvo i prstotu nov- istarskih Slavenah« na »milijuno Hr- vatoh i Srbah«, koji tože za Adrijom, ta odavna jo poznato, da talijanski novinari jedva sami sobo poznavju, a kamo li do drugoga. Nam jo ovdje jedino to iztaknuti. Što »La Nazione« na- klinu pomosno priznaju, da jo trentin- sko sveočenstvo listom pristupilo k »Pro Patria«.

Što se pako snuje na »Pro Pa- triom« u Trontu u Primorju, neko govori nepoznati pismo, koji je ne- davno u Maranu izdao brošuru pod naslovom: »Ras Tridentinara«, o čemu drugi put.

Pogled po svietu.

Trst, dne 22. junija.

Austro-Ugarska: Njeg. Visost kraljevici Rudolf, koji boravi radi 50- godišnjice vladanja kraljice Viktorije u Londonu, ošlikovan jo od kraljice visokim englazkim redom.

PODLISTAK.

Na vrh Osorčice.

Svibnja 1887.

1. Što na, bliža se ljoto, sparina. Da nezaboravito vi, kajim nije dano živet na ovakvoj visini i hladovini, odavati od sunca glavu i moždjanu! Leda kod nas ne troše, izim ono malo što ga po naših gradiekih »caffettieri« tpeaju oko skorupa, da postano šorbot.

No, što će đovjek na selu, nko mu s koje zadjevico, il od same ljetno vrućino, zavre mozag? Liebnik da ima loda oblagno bi glavu kao šorbetijori, t. j. postupao bi onako, kao što »caffettieri« sa skorupom, no bi li uzkipelji mozak postao »goloto«, al neima loda. Pasteur u tom slučaju propieje, što već znamo i sami, mokro krpe, olovene kapiće, a najakoli mokre plahute, u koje se sav nesretnik ima oмотat, nek se hladi sva uzrujana krv! Dobra jo i tu pomoć, i pndat joj se jo, jo jo i to bolje, nego da vam se neuki sviet šudi, drveni, i križa pred vami, kad vas gloda, gdje se onako razmahivajte, kad vas šuje onako gromoriti, i Bog zna što tad pomislio, dočim nije ništa, već što so mozag malo razapalo.

To malo opreznosti preporučam svim mojim znancem i prijateljem, a da i ni- koprijateljem. Otalo so vidi, da sude iivo oni, koji misle, da pustinjak sam sobi živo. Nije to tako, ta eto kako se brine i za ostali sviet, i to za najvažniji dio, za onu kukavnu tikvicu, što ju inače zovemo glavom.

2. A što da vam nušto pridam, ako vam jo urago.

Onomad sjedlo sam pred mojom po- svećenom pećinom: već bilo ajutro. Gledao sam dugimi pogludi tamo, ali tamo! gdje nam zapada sunce, preko šinjeg našeg mora. (Nemajte pomislijat šta što o tih mojih pogledih, jer bi vas tužilo Hohentou i Burgstalleru, jer de znate, neima pa neima u nas irredontistat, rekošo oni u Bođu, i tako jo).

Ja dakle gledaj i čezni za »onamo«, kad eto se nešto dimi na Kvarneru: paro- bord jo, juri svo bliže nekako ravno k meni, i zbilja pristao k Osorčici, pod mo- jima nogama, tamo dolje, što jo to? Pa eto vike i puenjavo. Krv štinu u meni, zamagil mi se, sunu mi u glavu luda misao, da to idu po mo, čak iz Rovinja! Ni pot ni šost, švignuh kano kunao u po- dnu, i doljo doljo, u znanu mi rupu — nasluštkivao sam njekakvu viku oko pećino, al razabirao nisam ničeno. No, kad je već Bog htio, počto ne bi ni najmanjeg šulca, oprezno se pomienh k otvoru; pružim nos u zrak: ni pičico!

Izadjo; eto, eno, dolje, pred Osor- gradom vreva naroda; po moju puru, šuje so urnebasno živio! Pucanju, a zvonovi sv. Marije kao da su pobjesnili! Aha, rekoli, to jo nešto drugo: to jo slavlje, njekto jo došao, bit će on, iz Opatije. Podgrni ja opanke, to u prapad niz brdo k Osoru. Što mo na domaku. Čujem tvoj glas, dragi Jerko, ti pozdravljaš troga budodega kralja. Oh! kako ti glas joči, kako ti oči blišću! Rudolf povladjuje; a što njeki od pratnje? Da nije Mauer imao predoga posla, eto zašudjenih žena, grozeć jim so nek viču: »avira« odmah tu, na mostu, on bi ti

bio pustio krv, tim višo, što jo roko još nekod velli Krišle, da si ti »Croatu oner- gumono«. Ošivaj nac, »»» Križa!

Aha, kakovo ono imao v salato tamo u Osoru? Da to njo šikocija il šikuta? Šovjek bi mogao zaglaviti od zoga? Dajmo na, kad onakovidli lažu pred našim pukom za izbora, to jo kripost »avita«: kad služe- no šeraju na gore u okrugu kotara i Junto, služba jo služba. Na kad načelnik obdno, u kojoj stanuju koji naši jadni, »okavovidli«! Hrvati, kad jo taj dovo kramarčić, koj svak dan prodajo sol, papru i slanu ribu, tim mojim dobrih ljudem, kad taj kaže Ru- dolfu u onrsko lice, da no razumije hrvat- ski, kako se to zove? Dvana bivaju tu službena izvješća, ole, Jerko, bit će tu papra za to. Ako ta pampina laže tu, kad no laže? Oh, Šandro, Šandro, nisu li to bivali tvoji najvjerniji ortaci? Kako eto so vi u ono vrijeme razumjevali? Oh! da ti jo još pašuje u Lešinj, zar da nobi radić čobio križao, odlikovanje? Čujem (al sači e i vičot), da su u Osoru na spomen- ploči uklesali, osim drugoga još i to: »Da jo salata otvorila oči i onim, koji jo objema rukama tište«. Cudoro, Cudoro, quell'acco- cumento!

8. Dobaciv Jerku i družim vrloj iz- daleka srdanji poljubao, vratih so šurno (ja so držim incognito) na moje ludo. (Ordje mi primjetiti, da su Turisti, in- - pito Gekšić, odredili izpuckat me sa t- - šio. Oni grade etazu i prate gore na sto- tivo tih ljudi čak iz štoča, po tom kako eto ja živjet tu kao pravi pustinjač, pako- ju »incognito«.) Ja se dakle vratih gore, tu opet nešto šudna. Tajni glasnik donio mi pismo iz Rima, pustio ga na kamoru, a on izbeznuo! Podpisani jo Y! Dobro,

znam. Al kulja me draži, ruga mi se zlo- rado; pišo o Orinogori, o staroslovenskimi, o naših anjah, to prirodo (oroppa štrofigo), da će nam madjarska diplomacija razpunit, snove i papirno gradovo! Noznata? Što što priča Y na usta madjarske diplomacije: Lav XIII. so preneligo. On, dobricioša, zalilo, da mu jo bit škrbnu za svu krvku, da će učinit pomoću staroslovenskog ja- zika mnogo dobra orkvi, kojjo jo glava. Al jok, varato se čestati stari Pećin! Nako što to zamislili bez pitat Madjarozrač? Mi smo učitelji slobode, a vi so usudju- joto zamisljat i odredjivat nešto bez nas u vašoj orkvi? Šta vi noznate, da mi donas odrodjujemo u Europi rat i mir, sunce i kišu? Zar vi noznate, što jo madjarska državna ideja? Žalimo vas, jo vas hvalio, da ste veoma oštraumna politik; to vam i Blamark priznajo. No, kako niste vidjeli, staroslovenski jezik u orkvena Tot- slavnjankima ponizuo, na učtrb je madjar- skoj ideji? Žalimo vas, što eto još omra- čeno tminami štodnjega, baš osmoga vika! Al ipak moge eto se ugledati u naše omi- niontiasimo, koji su prije Madjari, onda eto katolici! Da, oni prom staroi, sa težkim brezonom svietosti na ledjima, čim zadržju eđarati »šerdas«, odmah zaplošo i sva- ljuzi od milinja za madjarjom! A vi bit na ruku Slovjecom? Jo li to ljubav kr- žanost? Vidite, da oduđite na lomažu svo hruvačko popovo, koji miso staroslo- vjenski po rimskom obradu, mi smo tili slobodoumni, to nebimo pustili povjesti ni pisanu proti tomu! Dakle, znajto dobro, da od vaše osavo no bude ništa, jer mi, mi smo polubogovi, naša jo zemlja i naše jo nobo! Lavo štiti! (Konac šlied.)

Austrijski ministar nauke poslao je zomaljskomu školskomu vještaku u Moravskoj naredbu, kojom se preporuča, da se izradi sustavni naort, po kojemu bi se naučalo njemački jezik u českih školah na Moravskoj. Ministar kaže, da je potrebno temeljito poznavanje njemačkoga jezika, čega neće nitko poricati za Njemece, no da je nam Slavenom neobno potrebno poznavanje njemačkoga jezika, toga g. ministru ne možemo nikako priznati. G. ministar bio bi svakako svoju dužnost bolje vršio, da je noložio svim zemaljskim školskim vještacima, da se dioca na temelju materinskoga jezika podučavaju.

Mladošeski zastupnici sazvali su prošle nedelje tabor u Ripu, gdje je dr. Gregor izjavio, da neće stupiti u klub českih zastupnika na orovinskom vjeću, koji da napušta životno intereso Čehah i Slavenah, već da će se postaviti na čisto slavensko stanoviše. Prisutno pučanstvo odobrilo je korako mladošeskih zastupnika.

Izbori za hrvatski sabor jesu dovršeni. Imati će se obaviti još neke naknadni izbori, jer bijahu isti nasilno oduzavljani, ili su vladini odbori proglasili ista dvojbenim. Vladina stranka izabla je pobjedonosno iz izborne borbe. Od 110 zastupnika, pripada jili njoj preko 80. Svo tri opozicijske neba imati u novom saboru niti 20 glasova. Od opozicijskih najjača je stranka prava, zatim stranka neodvisna i napokon središnja stranka. Samostalni Sebi nisu mogli praturiti niti jednoga zastupnika. Storo svi izbori bijahu obavljani pod silnim pritiskom od strane vlade i njezinih organah. Skoro je novjorojstno, što pišu hrvatske neodvisne novine o tih izborih. Vlada se moža doduše pohvaliti, da je izvojevala veliku pobjedu, nu tko zna, kakovimi je sredstvi do toga došla, neba njoj zaista pobjedo zavidjati.

I u Madjarskoj vrše se ovih dana saborski izbori. I tamo služi se vla, kako pišu neodvisne novine, nepuštanimi sredstvi. Po do sada poznatom uspjehu, izabrano je 235 vladinavaca, u 127 pripada raznim opozicijama i narodnostim. Kao svaki put, tako je došlo i sada kod tih izbora do silnih izgradah, prolijevanja krvi, paljebah itd.

Srbija: Novi ministar - predsjednik Ristić pozvao je u ministarstvo rata bivšega srbskoga poslanika u Petrogradu Gručica. Srbski narod pozdravio je uvjediom oduševljenjem novo ministarstvo. Proti bivšemu ministru - predsjedniku Garašaninu bijaše u Petrogradu demonstracijah.

Bugarska: Turska vlada nastoji sklonuti rusku vladu, da imenuje kandidata za bugarski prijestol, a kojim bi i ostale vlasti zadovoljne bile. Ministar Giars, da je odgovorio turskomu poslaniku, da ostaje Rusija na dosadašnjem stanovištu, da se naime moraju sadašnji vlastodržci u Sofiji skinuti prije nego li je Rusija poduzela na kakav korak za rješnje bugarskoga pitanja.

Rusija: Ruski listovi zahtijevaju, da se ograniči sloboda luteransko crkve u Rusiju jer, da se njom služe neprijatelji Rusije u političke svrhe. Luteranski su, naime svećenici u Rusiji pravi apostoli njemačkoga jezika i kulture.

Francuzka: Iz Pariza javljaju, da se u tamošnjih političkih krakovih pogovara o odstupu predsjednika republike Growy-a, koji da se je nasitio vladavine.

Italija: Pronosi se glas, da se je izjavila talijanska kraljevska obitelj, kako želi iskrono, da se rimsko pitanje rješ načinom, koji bi dopuštao potpuno izmirenje sa sv. Otcom.

Njemačka: Državni sabor njemački bijaše dne 18. t. m. prijestolnim govorom zaključom. Car Vilhelm, čuti se još uvijek slabim, to nobi nekoga iznadila viast, da se približno konač životu sjedoga vladara.

Razgovor

medju Jurem i Šimom kraj Ranjovca na Kanfanarskoi.

Juro. Dobro, Šimo, si jili nepojila, da? Šimo. Sam jili dogna, da piju.

J. Sidimo ovdje u hlad pod dub dokle bago pije, bogmo toplina je počela pritiškat.

Š. Jo livala Boga, ter je sada i potribna.

J. Ala brato, pred nekoliko lit nazad, dokle sam mladji bio, mnogih golubi sam na taj lokvi ubin, došli bi po cili čapi iz Dombadola, valjo 10—12 sam ih na litao ustrilla.

Š. Si da, ma, vero nočoh koliko si.

J. I ja dim, da noču, jer sam pošto biti tožak, i pak sada nje višo lovino, kako je bivalo jedan put.

Š. Lovina do se opet zakotili, a mi nočemo smiti u lov hoditi.

J. A zašto no, tor smo uvik hodili?

Š. Ča nist čuja noku nođilju, da se jo po prid bristom publikalo, da mi 28 tova nikosa do biti inkant naboga lova u Pull?

J. Sam čuja da nitko za lov, ma nisam svo. Ja nam mlaha, da do to biti u Kanfanaru kako i ta prva lita, pak nisam ni marla dalje slušati. Ali neznam zašto da ima biti u Pull, a ne u Kanfanaru.

Š. Vidli to, po mojoj glavi mora biti tako: gospoda to, da lov bude za nje, a no za nas kmoto. Znaš, ako naš lidu u Pull namilit narj, od jedno stranio to biti onl, a od drugo gospoda puljska, onda to zanj šuljat stotino i stotino, a našli to morati nazad ostat.

J. Ma zašto nist mogli naš poglavari opraviti, da bude inkant u Kanfanaru, kako jo bla uvik?

Š. Ča jos nerazumli, da onl su a gospodmo? Da bi bili slobodni ljudi i našo stranko, ja dim, da svega toga nobi bilo, jer svoj za svoga pogodi.

J. Baš mi jo drago, nabudom hodia u lov ja, ma note ni drugi. Da smo ni posludili našo Marida i Morožino, bi bili drugi poglavari, i škomoim, da nobi bilo tako poško.

Š. Vidli, niki naš ljudi ma tako i brak vožen u kadant; onl, koj mo našle mlodstva men, ga odvao, a potlo za plađu ga brak uljido.

J. Da su nam izbori tako izpali, najvljo au krivi Seljani i Kontražani.

Š. Da, jušto i Seljani, da mori: bi i žene poslali u lov.

J. Bi bolje uđinili, da si putu našljaju, nego du u lov gradu, jer niam vidli nideri zapuše-lijih puti od njihovli i drzlu, da do to bit jedini uzrok, da im govoda krepivaju, pak se tužu na svoju nesrodu.

Š. Ja se duđim, da su Seljani i Kontražani tako voliki prijatelji a gospodom rovinjakom.

J. Moraju biti, jer drugačije nobi Seljanom grozdje kupovali a Kontražanom zlato prodavali.

Š. Zalostno je jono i drugo: mi bimo bolje uđinili, da doma vino delumo, nego da s našim grozljom Lutine bogatimo. A zlato je pak za voliku nosrodu našoj Istriji, i dokle jo tomu tako, žalibože nemožemo reći: ja ču tako, ma moram i drugače, nego ču tako, zašto nemorem drugače.

J. Jo užanca roči, da je svaki čovik kovno svoje srede.

Š. Ietina jo, da pazimo na svoje gospodarstvo, dapdo to bi morala bit prva stvar, ali nosmimo ni na drugo zabraviti. Tako u bližnjom Zminju, u Pazinu, u Buzetu i u Višnjaju su ljudi na svo glodaš, zato im je pošto sve lipo i po volji. Kod nas su niki ljudi kako i dica; koga prislipiš s komadićem cukara, koga s jabukom itd. Svcemo zlu je kriva zača nosloga; drugi s nami vladaju, kako i živinom po svojoj miloj volji. A moj dragi susedo, ki no pozna brata za brata, do tudjina za gospodara. Jer naš poglavari komunjaci nisu furčisti.

J. Pravo govoriš, nisu svi furčisti, nego su domni, ali vladaju svo po nalogu političkoga društva, ili kako njim gospoda u Pazinu i Porčeti svetuju.

J. Daklo, ča ovo lito nabudom niš hodili u lov?

Š. Ja dim da tožko, tor znaš, da noko lito su u dletu uđinili zakone, da svaki lovac mora plaćati takso od florina na lito, sada opet do ostati lov pod gospodinu, a mi kmoti čemo morati nazad stati.

J. Ja bih rekla, da to nobudo, zašto na komunalo moramo mi štovru plaćati; ako dođu na mojo, ču ih van izirati, jer sam ja gospodar na svomu i moram ja štovru plaćati.

Š. To čoh mođi uđinili samo onda, kad su vane intrado, i ako ti škodu uđino, mođi doš na lovac štimati, a drugačije nosmijeh ih tirati, jer nimaš ni ti ni ja lov riševan.

J. Mi se jili lipo čini viditi, kako do ih dujti čili čapi, kako nokadašnja turska vojaka, sva polja to nam poplaviti, ma ču im barom vizlje striljati.

Š. Vero, to nobi bilo lipo, pak nočoh smiti ni s puškom van, jer to imati svoje strazare, ako budoh van hodia, to ti žandar i ramona izklunuti puška.

J. Ma, po mojoj robi ču jo mođi nositi za strazi.

Š. Se bojim, da neš, jer to vam rođi, da su našu strazu su žandari.

J. Dobro, kad jo tomu tako nobi nikad vljo ni hosilo rođi za rovinjsku gospodu, nego ču pođti od sola do sola nagovarati ljude, da glasuju kako i ja, zašto dokle god mi š nšim čerjanje zabljeimo, nam to uvik ropi otađajati.

Š. Morah i prisadi. Ono vino, koje vam dođu piti na izborih, ono jo pravi tožig va nam.

J. Sada vidim, da pravo govoriš, jer sam opazio, da gospoda vljo radim drvo i od sola nego mi.

Š. Ako se nabudom drugače vladali, joh do bit za nas i va našu dion; gospoda šerjanji su uvik razdoravel u ovdjoj kralji. Onl nas love u svoju mrežu; od oprida nam se čini, da jo avilena i vozana zlatim ljudim, a kad bimo ju od anda vidli, bimo se brzo povidođili, da jo od doholo žleo i a tožkim kolozim kadimmi zakovan; kad smo jednom unutra, nam kost puenju pod njom.

J. Za to treba, da so jo duvamo, vo!

Frana i Jurin.

Jur. Od kuda, kumo Frano, tako pokurjon? Fr. A, bil sam nobog na Rođini put. Mojega brata Jurida.

Jur. Tako si se poruzgovoril s onimi babami, ke su bito pred njegovim vratu?

Fr. Pozdravil sam jili stotro po domaču, a one na mo valje, da po ča sam prišal, da surdim po hrvatsku i ča ti ja znam.

Jur. A ti?

Fr. Rekaš sam, da sam došl moj b i a t e, pak da ču jo malo okupat i oprat.

Jur. A ono?

Fr. Da ču bi se dale ono od jednoga Hrvata prat al čistit; da to volet, da jili amrad i nočistoča poji, lego da jili je umijem.

Jur. Pak?

Fr. Uzeš sam štrigalji, oštar kamon i češljnu, pak sam štrigaljal, glodal i češljnal po njih, dokle su počelo kaka i sotoča tulit.

Fr. Kamo si to klopuzdrinil Juro, da si vas izblodeš?

Jur. Hodil sam va Grdoselo, baš u Čiriznjevicu, vodu ni put merit. jer ču no tamo sada lepega dola storit, pak sam ti se nomilo suril i onu jancetinu, u onu kaljužu.

Fr. A ča si ondo iskal?

Jur. Šal sam, da ču ja dičenjat, kako ču ona njihova vodu po zgorum špreat.

Fr. A ki ču njim svo to storit?

Jur. Novi župan, kega to sada imonovat.

Fr. Bog ti daj pamet, tor ča nian za Grdoselo imonovali župani, baš pravoga i narodnoga čovaka, ki so mnogo brino za dobro naroda.

Jur. Da, ah, imaš pravo, imonovali su ga da, ali noznaš ti to, da Čiriznjevi bi otoli baš svojega župana, jer da jo njih do dovo obitljji u onoj okolici, a koliko jo kmot, to ti nobi nijedan na svotu pevodal.

Fr. A koga bi oteli to imot za župana?

Jur. Svi bi oteli bit župani, svi panduri, a najogrijaniji, ki hlopti, je nobi pitor, ali kako bimo rekli mi: „ovni boja“.

Fr. Nepoznan ga no.

Jur. To ti je on mužik, ki je pred četirimi leti sodam puti kroz noč za 50 novčić i pijačlo biguli proti nami glasoval, svaki put pod krivim imonom.

Fr. Još ga pravo nepoznam.

Jur. Tor si mi baš ti povodal, da jo hodil čekat na put Buzodano i Motovunco, da za Boga no glasuju s popi, ni s hrvatskomi aglntori, zaš da jo i u Pazinu hrvatska stranka predobila, pak da jo sto put hujjo, potlo kmoti zapovednju, nego prije dak su gospoda.

Fr. Oha, sada ga poznam dobro, š, pak tako jo mudar, da od našo potostarje pita, da ga za župana stori?

Jur. Na, ču to ti jo župaš, ki jo nokidan našim tajniku u Pazinu rekla, da ako ga no imenuju grdoselskim alo čiriznjevskim županom, da on jo kadar tajnika i nadolnika van a potostarje liliti.

Fr. Ma bravo! Ča nobi bolje stori, da počmo luštrat svojo staru škaro i lukat a da puti obitakno stvar na natan, to ču mo bolje koristit zdravlju i mošnjji.

Različite vesti.

Povikoh na čast doktora. G. Dinko Trinajdić, kandidat odvjetništva, nekak dišnog našeg pravka, provj. g. dra. Dinko Vitezić, bio je dne 17. t. m. povikom ili promovan na čast doktora prava na gradskom sveučilištu. Sadašno našo čestitko prjelateju Dinku!

Imonovanje. Ravnatelja dalmatinskih poštah g. Bringer-a imonovalo jo Njog. Volkinstvo ravnateljom poštah i izjovali u Trstu.

Vesiki gost u Gorli. Zagrobaško novino javljaju, da jo tamo stigao u subotu hrvatski vladika Nj. pruzvičensko biskup Strosmayr iz Djakova, to da je odputovao dne 20. t. m. u Goricu, gdje da kani proboraviti duljo vremena. Voslimo se na bratrom Slovenci na Gorličko, što jili jo zapuh i ovo godino sroča imati toli vlačka gonta u svojoj srodini.

Odlikovanje. G. Bartol Mitrović, profesor na talijanskoj rodoli u Trstu, rodom iz Spilta, odlikovao jo od talijanskoga kralja Umberto vitožkim redom talijanske krune. Ovo odlikovanje podjeljeno jo g. profesor Mitroviću u znak priznanja za njegovu lipo kritičku razpravu o volikom talijanskom pjesniku Alighieriu: „Dante splignato con Dante“. — Radošću bilježimo, da jo uz svo njegovanje talijanske književnosti i uz nepovoljan po Hrvato duh u Trstu, g. prof. Mitrović ostao vjeran svomu hrvatskomu narodu. Čuet mi!

Političko društvo „Ednost“. Predsjedništvo toga društva pozivlje sve odborlike k sjednici, koja ču so obdržavati u subotu dne 25. t. m. u 11 satih u prostorijah delavakoga podpornoga društva u Trstu.

Podarovali. Ministarstvo poljodjelstva u Beču nagradilo je lugare Martinu Stupara, to Ivana Gerla iz Radice, nadaljo Ivana Slusu iz Sabonj, svi u kotaru Podgradskom, svnoga sa 10 for. za ciepljonjo voćakah.

Velika veselica. Od ori svih slavonskih društva u Trstu uznasliju poziv k velikoj veselici, koja ču so obdržavati u nedelju 8. julija t. g. u prostorijah slavonske čitavnice na korist društva sv. Cirila i Metodana. Početak a 7 satih na večer. Igrati ču glasba 61. pukovnije cura Aleksandra III. Vlazina 50 uvč. Drovci so primaju sa zalivalnošću. Program je sljedeći: 1. D. Jenka: korčonica „Napred“, vojvoda glasba. 2. A. Leban: „Mornarski“, mežli sbor sa bariton-solom. 3. G. Rossini: overtura k operi „Vilim Tell“, vojvodka glasba. 4. F. Kücken: „Plavoj ludja moja“, ženski sbor sa pratnjom vojničke glasbe. 5. Tivolježba, izvršuju „Tržnički Sokol“. 6. Fr. Sommer: poppouri „Promonada“, vojnička glasba. 7. Saljivo sročkanje nobitke u korist slov. zabavlika za djeca.

